

ανατροπή

ανατροπή, η, ουσ. [<αρχ. ἀνατροπή], η ανατροπή·

- *ολική ανατροπή*, (ιδίως για ποδόσφαιρο ή μπάσκετ) λέγεται στην περίπτωση που, αν και χάνει μια ομάδα, στο τέλος όχι μόνο ισοφαρίζει αλλά αναδεικνύεται και νικήτρια: «δέκα λεπτά πριν τελειώσει το ματς η ομάδα μας έχανε με 2-0, όμως στο τέλος πέτυχε την ολική ανατροπή και νικήσαμε 3-2».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας